

DANICA.

Katolišk cerkven list.

List 43.

V četrtek 27. kozoperska 1853.

Tečaj VI.

Pridiga

pri nori maši gospoda Janeza Fajdiga, v god
vseh angelov varhov v Postojni leta 1852.

(Dalje in konec.)

II.

Mašniki so pa tudi vidni angeli varhi,

ker tudi oni so, kakor nebeški duhovi od Boga poslani v zveličanje ljudi, ker tudi njim so ljudje v varstvo zročeni, kakor nevidnim angelam varham. Bog je namreč nebeškim duhovam zapovedal, nad nami čuti po vsih potih, nas v vsih dušnih in telesnih nevarnostih varovati, nas tolažiti, od greha odvracati, k dobriemu opominjati, naše molitve in dobre dela pred Božji sedež nositi, in našo dušo ob času smerti spremiti v večno zveličanje, — in ker to ljudem store, jih imenujemo *angele varhe*.

Ljubi poslušavci! vprašam vas, ali ne store vsiga tega, in še več mašniki katoliške cerkve? Jest pravim de. Jezus Kristus naš odrešenik je s svojo popolnoma pokoršino do smerti na križu premagal *hudiča in greh* in mi vsi smo skozi sv. kerst gnade odrešenja deležni postali: tode ta dva sovražnika človeškiga zveličanja nista popolnoma in za zmiram že premagana, ker hudič, kakor sveti Peter uči, še zmiram ljudi zalezuje in jih, kateri se mu serčno v bran ne stavijo, v greh zapelje. — In ravno tako, akoravno smo bili pri sv. kerstu posvečeni in smo božji otroci postali, imamo vendar še zmiram, kolikor časa to trohljivo meso imamo, sovražnika v sebi, namreč *hudo pošelenje*, katero nas v greh vabi in naganja. — Ljubi kristjani! kdo vas pač varuje v takšnih nevarnostih greha? Kdo vam pomaga in vas podpira pri vašim vojskovanju zoper hudobno poželenje in zalezovanje hudičevo? Ali ne mašniki? — Glejte! oni vam oznanujejo Jezusa Kristusa in vas učé, de je premagal hudiča in de se nam ga ni nič bati, ker z božjo gnado vse premoremo; mašniki vas učé, de *Jezus Kristus vam zamore* in hoče pomagati s svojo gnado; mašniki vas *podbujajo in opominjajo* k dobriemu, k serčnosti v vojski zoper skušnjave in če ste slabi, vam delé gnado v sv. zakramentih, vam dajo v moč kruh življenja, presveto Rešenje Telo! Mašniki vas pa tudi *branijo zoper hudobni svet*. Kar je greh v svet prišel, se tudi hudobnih ljudi ne manjka, in to so hudobni svet, ti so seosebno veliki sovražniki vsiga dobrega in svetiga, ti so sovražniki dobrih in pobožnih ljudi, sovražniki Jezusa Kristusa. Hudobni tega sveta, ker za Boga nič ne marajo, ko nočejo njega nar svetejšiga in pravičnišiga v sodnika in plačevavca imeti, razširjajo po svetu svoje pe-

klenske nauke, s katerimi Boga in večnost, pravico in resnico, pobožnost, molitev in pokoro in vse božje zametujejo, — in napuh, terdoserčnost, razuzdanost, nezmernost in požrešnost hvalijo in perporočujejo. Kdo pač brani ljudi takšnih peklenških nauk, de bi se ne dali zmotiti in v večno nesrečo zapeljati? Kdo se, kakor se je nekđaj angel Michael bojeval zoper prevzetniga luciferja v nebesih in branil dobre angele, tudi zdaj zoper hudobne nauke sveta bojuje? — Kdo hodi pred ljudmi, kakor nekđaj Juda Makabejic pred Izraelci v današnjih žalostnih časih nevere, razuzdanosti, krvice in samopridnosti? Ali ne mašniki? *Mašniki vam oznanujejo Boga*, de je *neskončno pravičin* in svet, de hudo sovrazi in kaznuje; oni vam ohranijo *sv. vero Jezusoro*; oni se bojujejo za vaše duše, s hudičem in njegovimi pomagavci, hudobnimi ljudmi, oni branijo pobožne in jih varujejo zapeljevanja. — Mašniki varujejo pravice cerkve in kraljev, ker učé, de kralji imajo od Boga dano oblast, in de tisti, kateri se njih oblasti zoperstavi, se Bogu zoperstavi. Mašniki so tedaj vidni angeli varhi, ker ljudi varujejo v vsih dušnih nevarnostih. — *Mašniki so vidni angeli varhi, ker v svoji skerbi za zveličanje ljudi molijo in prosijo Boga*; — toraj to store, kar od angelov varhov sv. pismo učí.

Po besedah sv. pisma stojé angeli zmiram pred Božjim obličjem in molijo gospod Boga z neizrekljivo pobožnostjo in ga neprechama z nebeškimi pesmami časté, — oni pa tudi za nas molijo, ker naše molitve s svojimi pred božjim sedežem podpirajo.

Sv. Janez piše (8, 3. 4.) v skrivnim razodanju: „Prišel je angel in stopil pred kadilni altar, in imel je zlato kadilnico. Dano mu je bilo veliko kadila, de bi položil molitve vsih svetnikov na zlati altar, kateri je pred Božjim sedežem. In dim kadila od molitev svetnikov se je vzdignil iz roke angela pred Boga“.

Ljubi poslušavci! kdo je pač ta angel? in kje je ta altar? Ali ni ta angel mašnik, in ali ni to tisti altar, od kteriga s. Pavl govori in na kterim se vsaki dan ponavlja daritev sv. križa, na kterim se opravlja daritev noviga zakona, daritev sv. maše? Tukaj pri tem altariju mašniki nimajo le kadilnice, v katero se jim veliko kadila, to je veliko molitev vernih kristjanov vlaga; tukej na tem altariju imajo mašniki kruh in vino, to spremene z vsigamogočnimi besedami v telo in kri Jezusa Kristusa in *Jezus Kristus Sin Božji*, kateri je človek postal in za nas terpel in umerl, *sam je*, kteriga mašniki na altariju, kakor daritev z vsiimi gnadami in zaslužki njegoviga človečenja, terpljenja in

smerti na krizu, — nebeškemu Očetu darujejo za grehe celiga sveta, v očišenje in posvečenje živih in mrtvih. In ko mašniki to daritev noviga zakona, — daritev svete maše opravljajo, tudi vaše molitve, kakor v kadilnico zbrane od vas spovzamejo in jih Bogu darujejo.

Mašniki pa ne molijo samo pri sv. maši za vaše zveličanje, oni molijo in prosijo tudi ob drugih perložnostih. Ker ste jim vi, kakor ovce pastirjam, od Boga zročeni, jim ni vse eno, ali se znajdete na dobrih ali hudobnih potih; vejo namreč, de ste po Božji podobi vstvarjeni in sicer za Boga, odkupljeni s predrago kervjo Jezusa Kristusa in zato rej molijo in zdihujejo, de bi vi vsi zveličani bili. — In kakor angel varh grešnika ne zapusti, ampak si perzadeva, ga spet na pravo pot perpeljati, — tako tudi mašniki molijo, de bi se Bog hudobnežev usmilil, de bi jim svetila luč sv. kersanske vere, de bi v se šli, se spokorili; in če se to zgodi, je njih veselje veliko, kakor angelov v nebesih, ktero imajo nad spokorjenim grešnikom. Mašniki so tedaj *angeli varhi*, ker kakor nevidni angeli varhi vedno molijo in prosijo za vaše zveličanje in kakor sredniki med Bogom in ljudmi, vaše molitve s svojimi združijo in jih pred Božji sedež pernesejo.

Mašniki so angeli varhi, ker so vaši voditelji k nebesam.

Angeli varhi so vedno pri nas od začetka do konca našiga življenja. „Angel Gospodov bo pri tistih, kteri se njega boje, in jih bo otel“, ps. 33, 8. pravi sv. pismo. — Te besede svetiga pisma sv. Hieronim tako razloži: „Sveti angeli hodijo z nami po vsih naših potih, in natanko pazijo, kako bogaboječe, kako čisto živimo v sredi spačeniga rodu. Oni nam pomagajo, če delamo; nas varujejo, če spimo, nas opominjajo, če se vojskujemo, in če zmagamo, nas kronajo“. — Kakor nevidni angeli varhi, so tudi mašniki vaši vedni tovarši v tem življenju, so vaši voditelji v nebesa. Pri sv. kerstu sprejmejo mašniki otroka in ga v božjiga otroka posvete, in od tega časa so kakor nevidni angeli varhi vedno pri njem. — Ko pride k pameti, ga uče Boga poznati, mu razkladajo sv. nauk Jezusa Kristusa in mu kažejo pot v nebesa. Ko vidijo, de hoče od prave poti odstopiti, ga opominjajo in svarč in če je zgubil gnado s kersta, mu jo v zakramentu sv. pokore spet podelč, in če je slab v dušnim življenju, ga okrepujejo s presvetim Rešnjim Telesam. — In če človeka nadloge, stiske in terpljenje obdajo, ga tolažijo in mu kažejo proti nebesam, ko ga uče, de skozi terpljenje se pride v večno veselje. In ko se zadnja ura bliža, mašniki grejo k bolniku, in nobena še tako nalezljiva bolezen, nobena še tako dolga ali težavna pot, nobeno vreme, noben čas, bodi si po noči ali podnevu, jih ne zaderži, hiteti in iti k bolniku; zakaj na vaši duši jim je vse ležeče, — in tisto, za ktero so se v vašim telesnim zdravju trudili, nebesam perdobiti, si ob smertni uri sosebo prizadevajo; enako, kakor je nevidnih angelov varhov nar veči skerb ob smertni uri ljudi. „Tistikrat, pravi sveti Bernard, se angeli varhi nar bolj trudijo, de tega ne zgubč, kar so skozi veliko let srečno obvarovali. Tistikrat, ob smertni uri, oživč v naših sercih z novim ognjem našo vero, upanje in ljubezen in stanovitnost. Oni skerbč, de nam ne manjka močnih gnad, ktere zamorejo naše zadnje zdihovanje po-

svetiti. Oni se bojujejo zoper pekel, in odvracujejo hudiča, dokler oči ne zapremo in se v večnost ne podamo“. — In kakor po besedah sv. Bonaventura, nevidni angeli varhi nas po smerti ne zapuste, ampak našo dušo pred Božjiga sodnika peljejo, in se zanjo poganjajo in prosijo, de bi ji Bog milostljiv bil, enako tudi mašniki dušo umirajočiga zročujejo Bogu, in molijo in prosijo Boga za gnado usmiljenja, in kličejo na pomoč Marijo, kraljico nebes, angele in preroke, apostelne, marternike, spoznovavce in device, de bi prosili za tč, kteri grejo pred Božji sodnji stol. In ker jim ni mogoče, duše do božjiga sedeža spremiti, tisto angelam zročč, oni sami pa molijo in prosijo za duše, ktere v vicah terpe!

Ljubi kristjani! ali niso tedaj mašniki vidni angeli Božji in vidni angeli varhi na zemlji? Ali niso mašniki poslani zavolj teh, kteri imajo zveličani biti? — Oni so od Boga poslani, in kakor od Boga poslani vam oznanujejo Jezusa Kristusa in zveličanje v njem in oni vas varujejo v dušnih nevarnostih, za vaše zveličanje molijo in prosijo in so vaši voditelji v nebesa, in vas do konca vašiga življenja ne zapustč. Glejte! kar sim vam dans razložil od mašnikov, de so namreč vidni angeli Božji in vidni angeli varhi, to je novo žegnani mašnik, kteriga dans tukej vidite pred altarjem. Tudi on je od Boga poklican, de bo na svetu vidin angel Božji, ker je kakor mašnik dolžnost prevzel, de bo kakor od Boga poslan oznanoval Jezusa Kristusa, in zveličanje v njem, tudi on bo vidin angel varh, ker bo duše, ktere bodo njemu zročene, v vsih nevarnostih varvati mogel, za-nje moliti, daritev sv. maše opravljati in jih k nebesam voditi. — Ljubi moj brat v Jezusu Kristusu! ti si angel Božji, ti boš odslej angel varh. Nikdar ne pozabi, kar pravi sv. Janez Krizostom nam mašnikom: „Vi mašniki, kteri ste več kakor angeli, kar vašo moč zadene (ker noben angel nima oblasti, kruh in vino v telo in kri Jezusa Kristusa spremeniti, ali grehe odpustiti), jim morate tudi v življenju podobni biti“. — Bodi tedaj angel varh dušam, ktere bodo tebi zročene, v vsih nevarnostih; uči in oznanuj Jezusa Kristusa in njegov s. nauk; bodi zvest delivec svetih zakramentov, skerbi sosebo za otročiče, kteri so nježne jagnjeta Jezusove čede; deli kruh življenja in bodi neutrudljiv pri delitvi zakramenta sv. pokore. De bo pa Bog, ker od njega le pride rast ali sad, tudi tvojimu delu sad dal, moli, s solzami gorečč molitve pokropi, kar boš sejäl, de bo Bog temu, kar boš sadil v sercih ljudi, rodovitin sad dodelil. Bodi opominjevalec mladosti, svetovavec dvomljivim, tolažnik žalostnim in sosebo bolnikom in umirajočim bodi angel tolažbe in pomoči.

Perzadevaj si, po zgledu sv. Pavla, vsim vse biti, de boš vse Kristusu perdobil. (1. Kor. 9, 22.)

In zdaj, mašnik Jezusa Kristusa! stopi pred altar, in opravi nekervavo daritev. Glej! oči brez števila je v te obrnjenih, veliko in veliko se jih veseli tvojiga današnjiga praznika. Oče in mati, ktera sta te z veliko skerbjo in trudem izredila in Bogu darovala, se s tabo vred veselita; tvoji bratje in tvoje sestre in vsa zlahta — tvoj sosebo veliki dobrotnik, visoko častiti gospod tehant, imajo dans sosebo veliko veselje, ko vidijo, de njih trud in skerbi za tč niso bile zastonj; veselč se, ker so oni prvi tehant in fajmošter te fare, kteri vidijo perviga otroka svoje fare za mašnika posvečeniga! — Veselimo se pa tudi mi vsi mašniki, ker smo v tebi spet eniga brata in pomagavca Jezusove cerkve

dobili, veseli se dans vsa Postonjska fara, ker si ti prvi njen otrok, kteriga je Bog po svoji milosti v svojiga mašnika zvolil. — Mi vsi tedaj položimo svoje molitve in potrebe kakor angelu božjemu, kteri pred božjim altarjem stoji, v kadilnico, de bodo dans iz tvojih rok se k Bogu vzdignile. — Moli za nas vse, moli za svoje starše in žlahto, za svojiga velikiga dobrotnika visoko častitiga g. tehanta, de bi jih Bog za tebi storjene dobrote obilno požegnal — moli za vso Postojnsko faro, de bi v nji le pobožnost se najdla in rastla, greh pa za zmiram v nji usahnil; moli, de bi Bog še več mašnikov iz te fare si izvolil. Moli in prosí pa tudi Jezusa Kristusa, de bi se nas vsih usmilil, in strašne viharje in valove nevere in razujzdanosti, krievce in sovraštva, ki se zdaj po svetu podé, umiril, kakor je nekđaj umiril valove nepokojniga morja; prosí Jezusa, de bi njegova sveta katoliška cerkev se zmiram bolj po svetu razširila, sovražniki njeni pa se pomanjšali.

Vam pa, ljubi moji poslušavci! to rečem: Vi veste, kaj so mašniki katoliške cerkve. Oni so vidni angeli Božji, — vidni angeli varhi, kakor je Bog v starim zakonu Izraelcam zapovedal, spoštovati angela, kteriga jim on pošlje, in poslušati glas njegov, to tudi vam zapove, de morate spoštovati mašnike in poslušati njih besede — in po tistih se ravhati. — Če ne bote poslušali mašnikov in po njih naukih delali, bote tudi vi zgubili s. keršansko vero in keršansko življenje — in časna in večna nesreča vas bo došla; če bote pa po naukih mašnikov živeli, bote pravi kristjani, in Bog vas bo že tukej, sosebno pa v večnosti požegnal.

Sveti Štefan! prvi marternik Jezusa Kristusa, patron Postojnske fare; glej, zdaj bo stopil k altarju prvi mašnik, kteriga se je neskončno dobrotljivi Bog v ti fari, ktera tebe za svojiga patrona časti, izvolil, de bi dans pervikrat nekervavo daritev svete maše opravil; prosí Jezusa Kristusa, za kteriga si prvi svojo kri prelil, de tudi temu novo posvečenimu mašniku, enako ljubezen in stanovitnost dodeli, kakoršno si ti po njegovi sveti gnadi imel! — Amen.

Spomin na duhovne vaje Lavantinske škofje leta 1833.

Z radostjo smo zaslišali veseli glas, ki ga je Danica vzdignila nad duhovnimi vajami, ktero so častiti duhovni Ljubljanske škofje poslednje dni veliciga serpana pod vodstvom pobožniga karmelita P. Serapiona obhajali. Naj tedaj Danica tudi naše veselje pa tudi našo zahvalo po širokim naznani, ktero smo svojimu milostljivimu knezu in škofu dolžni za njih preveliko skerb, ki jo za naš blagor imajo, po kteri niso le kar per škofjski cerkvi, ktere lega je za dohojo silno nepripravna, temuč, de bi se zamogli vsi duhovni te dobrote vdeležiti, še tudi na drugim kraju škofje, in sicer letas na Kisli vodi poleg Rogatca duhovne vaje napravili, akoravno jim vse to silno velike stroške perzadene. Duhovne vaje per škofjskim stolu v Šent-Andreju, kterih se je 60 duhovnov vdeležilo, je vladal v tem poslu že sloveče znani Jezuit in rojen Korošec, P. Janez Nep. Stoeger. Prekrasne duhovne govore pa in sicer: 1. Od posebne naloge katoliškiga duhovstva v sedajni dobi; 2. od dolžnosti duhovna, svoje čede spravnik in priprošnik pred Bogam biti, tedaj za svoje ovčice pokoro

delati in za nje moliti in 3. od praviga cerkveniga duha, ki se per duhovnu po šesterih znamenjih razodeva, so pa sami milostljivi knez in škof imeli. Duhovne vaje na Kisli vodi, kterih se je 76 duhovnov vdeležilo, sta pa vladala dva duhovna iz družbe misionarjev sv. Vincenca iz Celja, namreč častiti gospod Jakob Horvat, kteri je premišlovanja, in Martin Derler, kteri je tri duhovne govore imel, v tem ko so prečastiti korar stolne cerkve, gospod Dr. Jakob Stepišnik s kej lepo in preserčno besedo duhovne vaje začeli in končali. Zlasti smo v začetnim govoru v svojo veliko spodbujo z veseljem poslušali, kar so toliko živo in prijazno v pohvalo blage samote govorili, ktero so nas spoštovati in ljubiti učili kakor nar boljši učenico prave keršanske modrosti, ter so nam z znano učenostjo po zgodovini dokazali, kako so vsi naj veči možje, kteri so cerkve kinč in sosebna podpora bili, to, kar so bili, ravno po samoti in v samoti postali. Kdor je imel priliko, tri imenovane voditelev duhovnih vaj že slišati ali jih sicer bolj spoznati, bo pričal, de so sicer vsi trije mojstri v tem delu, de ima pa vender vsak še kaj posebniga po svojim razlicnim stanu in poklicu, kar vsimu delu neki posebni zanimivi značaj vtisne. Kdor vidi in sliši P. Serapiona, vidi in sliši popolniga karmelita, zvestiga učenca sv. Janeza od Kriza, kteriga preostre spokornosti človek brez velikiga začudenja, ostermenja in razjokanja nad svojo mehkužnostjo ne more brati. Tista nezmotljiva ravnornost in zbranost duha v Bogu, za ktero si udje tega reda zlasti perzadevati morajo, tisto posebno odmerjenje vsimu posvetnimu, in njega zaničevanje, kakor ga je po Božjim navdihnjenju vtemelitel z vso obravnavo tega reda pohlepniimu svetu v zgled nameraval, tisto pregloboko zatopljenje v skrivnosti Kristusoviga življenja, zlasti Njegoviga poniževanja, zatajevanja in terpljenja, v čemur ga nasledovati je jedro vsih njih ostrih pa prelepih vaj, vse to, pravim se jasno razodeva v vsim obnašanju in govorjenju P. Serapiona, pa tudi v odberi in izpeljavi naukov, ter človeka nehote k neki sveti grozi, k veči serčnosti v pokori in k milimu žalovanju nad razžaljenjem Božjim nagiba.

Kdor vidi in sliši P. Janeza Stoeger-ja, vidi in sliši zopet popolniga Jezuita, pregorečiga učenca sv. Ignacija, kteriga ljubezni polnimu sereu je bil ves svet pretesin in kteriga želja je ravno bila, po svojih duhovnih sinovih ognij Božje ljubezni v sercu vsih ljudi razplameniti. Ta ljubezen do Boga in ta gorečnost za duš zveličanje se tudi per P. Stoegerju v vsi njegovi obnaši in v vsaki besedi jasno razodeva. Že nad 60 let star je še vedno živ in vesel, kakor mladeneč; kadar govori, se mu vidi, de bi nar raji seree iz telesa dal, ako bi ga zamogel; on ne govori kar z jezikom, temuč vsak ud njegoviga telesa, bi rekel, je posebin govornik; nar nježniši občutki ljubezni, z nar lepsi besedo izgovorjeni, mu kipé neprenehama iz ust, in iskre ognja ljubezni odletavajo per vsaki besedi na vse strani, tako de se mi zdi, per njegovih premišlovanjih bi se mogle tudi nar bolj ledene serca saj kolikor toliko raztajati in tudi nar bolj obloženi in obupljivi grešniki nagibe veseliga zaupanja v Božjo milost v sebi občutiti. V poterjenje rečeniga podamo obrise le treh govorov, postavim: Tretje premišlovanje je bilo — preudark vprašanja: Vis sanctus fieri? t. j. se hočes posvetiti? To vprašanje si moram postaviti, ker nisim le človek — in otrok Božji, ampak jaz sim: 1. kristjan, 2. deviški kristjan, 3. maš-

nik, 4. pastir čede Jezusove, 5. mašnik Lavantinske škofije. Teh pet resnic je neki tako ljubeznjivo in ganljivo izpeljal, da so bili vsi poslušavci silno povzdignjeni, za prelepi poklic duhovniga stanu nadušeni, oveseljeni in potolaženi. — Šesto premišlovanje je bilo od spreobrnjenja. Spreobrnjenje je 1. potrebno, 2. silno lahko in milosti polno, 3. neizrečeno sladko in tolažbe polno, mora 4. pa tudi urno — brez odloge in popolno ali temelito biti. — Poslednje premišlovanje je bilo od ljubezni Božje. Charitas Christi urget nos, to je, ljubezen Kristusova nas sili. Ta ljubezen se da po treh znamenjih spoznati in v djanju pokazati. 1. Na ljubljena (tedaj na Boga) misliti. — Sad. Vedno pred Božjim obličjem hoditi. 2. Ljubljenimu od svojiga z veseljem dariti. — Sad. Zvestoba v poklicu. 4. Kaj velikiga za Boga storiti. — Sad. Gorečnost za Boga in za sveto cerkev. Kako zadovoljni, oveseljeni in v duhu pokrepčani so se duhovni po takih naukih zopet domu povernili, nam mende ni treba opomniti. (K. sl.)

Razgled po keršanskim svetu.

Po časniku „amico cattolico“ so je častitljivi predstojnik cerkve sv. Pavla v Baltimoru v katoliško cerkev vernil, silno učen in zgovorin mož, ki je pri protestantih zedinjenih deržav veliko veljave imel. Njegov zgled bo močno spodbadal. — 2. maliga serpana se je ud amerikanskiga staršinstva v Rimu vpričo kardinala Fransoni-ta verskim zmotam odpovedal. — V „San-Luigi“ sta se spreobrnila devica Helena Turner, presbiterianka, in Mihael Malligon, metodist. — V časniku „New-York Freeman“ se bero imena 23 protestantskih duhovnov, ki so krivo vero popustili in se v naročje katoliške cerkve podali. V ravno tem listu so naznanjene imena 26 častnikov (oficirjev), ki so katoliško vero sprejeli, in več zmed njih je v duhovski stan stopilo. — Protestantski pridigar, ki se je spreobrnil, je bil pred devetimi mesci v mašnika posvečen in v Stratford na Angleskim poslan. O njegovim prihodu je bilo tukaj komej 8 ali 10 katoliških družin. Kmalu se jih je pa toliko spreobrnilo, da je bila poslednji dan mesca rožnika že nova cerkev posvečena. — V „Ballinrobu“ so je sedem protestantov v naročje svete matere katoliške cerkve vernilo, med njimi Jakob Heslin in njegov sin. — 6. rožnika je Jakob Wallis anglikansko krivoverstvo zapustil in katoličanam se pridružil. Zavaljo tega je službo zgubil, ki jo je pri anglikanskim škofu imel. — 9. rožnika je zdravnik Vilhelm Franc Klasy katoliško vero sprejel. — Vojvodinja Hamiltonova se je katoliški cerkvi vdala, in svesto pričakujejo, da bo tudi vojvoda kmalo v njene stopinje stopil. — Slovit nemški protestant je 3. mal. serpana v Parizu svoje verske zmote preklical, se za duhovski stan pripravljal in s svojimi tehtnimi pridigami veliko pripomogel, da se je več nemcov spreobrnilo. — V kraljevi cerkvi oznanjenja Marije devico v „Pizzafalconu“ je dvanajst švajcarskih protestantov katoliško vero očitno sprejelo. — 12. rožnika je bil v Alkanski cerkvi na Neapolitanskim turk vpričo velike množice vernih keršen. — Katoliški nemški listi so tudi razglasili spreobrnitev bivšiga kraljeviga virtemberškiga sporočnika na Dunaju, in kneginje Salmove, in nedavnej tudi luteranskiga pridigarja Lütkenmüllerja. — Mašnik Olivieri zamurčike še vedno goreče kupuje in za njih keršansko odrejo skerbi. Pred malo časom je 40 zamurcov iz Egipta perpeljal, med katerimi so

bile 3 matere s svojimi dojenčki, ki so silno želele keršene biti. — 20. mal. serpana je prišel iz Kaira častiti oče Peremia Bertocci, že 47 let misionar v Egiptu, s 30 arabikimi otroci, ki so bili v slovito odredivnico častitiga mašnika Angela Mazza poslani. — Iz vsiga se vidi, da ima naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus še vedno razpete roke, vao sprejeti, ki se k njemu podajo in per njim tolažbe, pomoči in praviga dušniga miru išejo. Še vedno kliče: „Pridite k meni vai, ki se trudite in ste obteženi, in jez vas bom poživil“. Še vedno svoje gnade povsod deli ter slabotne in zmotene s svojo pomočjo podpira. In še vedno jih je veliko, kateri njegov glas poslušajo. Ako toraj vidimo, da zgubljeni brat zopet najde tisto pot, ki pelje v življenje, da se Božje kraljestvo na zemlji vedno razširja, — kako vesele morajo našo serca biti, iz katerih naj po Jezusovim opominovanju goroca prošnja k nebeškemu Očetu puhti: *Posvečeno bodi tvoje ime! Pridi k nam tvoje kraljestvo!*

Protestanti imajo tudi imenik prepovedanih bukev (index librorum prohibitorum) in izobčenje (excommunication). — Luteransko svetovavstvo v Stuttgartu je namreč izreklo, da časnik: „Das Weltall und die Menschen“, ki ima naturoznanstvo v obsegu, luteranski veri zoperva in je toraj prepovedan. — V Trevirih je pa protestansko predstojništvo vsim luteranam, ki bi se v zadevah mešanih zakonov katoliški terjatvi vdali, vradno zažugalo, da ne bodo med drugim tudi k obhajilu pušeni — toraj da ne bodo smeli zakramentâ se vdeležiti, — to pa je izobčenje! — Ako pa mati sveta katoliška cerkev po svoji dolžnosti in pravici vernim prepoveduje brati bukve, ki katoliški veri in katoliškemu življenju zopervajo, in ako nad *terdovratno nepokornimi* otroci spolni, kar je Jezus Kristus zapovedal: *Kdor pa cerkve ne posluša, naj ti bo kakor nevernik*, — že skoraj vsak misli, da Bogu služi, ako sveto cerkev zaničuje in zasramuje in nepoterpljivo imenuje. — Tako se je tudi časnik „Times“ napenjal, ker španjolska vlada ni precej pripustila, da bi se protestantski anglikanci v Madridu po šegah svoje cerkve pokopovali. Imenovani časnik pa noče nič vediti, da na Anglikanskim noben katolišk duhoven ne sme očitno duhovne obleke imeti in da per pogrebu veliciga škofa Muraja, ki so ga še protestantje v veliki časti imeli, v katoliškim mestu Dublinu še križa niso smeli imeti; in katoličani so vender anglikanski deržavljeni!

Katoličanov v Bosni štejejo 12,000, v Hercegovini pa 30,000, ki imajo le tri samostane in dve cerkvice. V napravo samostana in semeniša zdaj po vaih avstrijskih deželah pobirajo.

Na Badenskim so tudi katoliški plemenitniki svojim škofu pismo poslali, v katerim zagotovilo razodvajo, kakor zvesti sinovi katoliške cerkve ponosno za banderam hoditi, ki ga ostaréle roke prečastitiga škofa s toliko močjo in s tolikim Božjim blagoslovam nosijo.

Časnik „Religio“ je veselo novico naznanil, da so je gospod Jožef Kalmar, učenik protestantskih latinskih šol v Papi, v katoliško cerkev vernil.

Bratje in sestre bratovšine sv. Cirila in Metoda v Terstu so zopet poslali 25 terdnjakov (50 goldinarjev) v odkupljenje za zamurčika, ki naj se imenuje Metod Slovenski, in so željo pridjali, da naj se, ako bo mogoče, dva brata kupita, za prvič poslano denarje Ciril Slovenski in za té Metod Slovenski. Bog plati, dragi Teržočani!